

зменшенням податкового тиску на доходи населення може допомогти вивести частину доходів фізичних осіб з «тіні» та більш ефективно диференціювати платників податків. Для створення оптимальної системи оподаткування необхідно керуватися такими основними принципами, як соціальна справедливість, економічна ефективність, стабільність та гнучкість.

Отже, перспективами для подальших позитивних змін в системі оподаткування є конкретизація заходів реформування податкової політики України, щодо зниження рівня податкового навантаження, спрощення процедур адміністрування податків та вдосконалення механізму податкового контролю.

Список використаних джерел:

1. *Податкова реформа 2016 – фіскальна лібералізація* // Комітет Верховної Ради України з питань податкової та митної політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fortetsya.org.ua/projects/vr-projects/10782-2015-10-19-07-28-42/>.

2. *Державна фіскальна служба України: Податкова реформа: основні зміни, які вступили в дію з 1 січня 2016 року* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tr.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/231988>.

3. *Журнал «Вісник»: Податкові новації – 2016* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ua/news/id/2045>.

4. *Спрощена система оподаткування/Економічна правда* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/columns/2015/10/30/>.

5. *Науковий блог НАУ. Шляхи вдосконалення податкової системи.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://naub.oa.edu.ua/2015>.

Ірина БЛАГА
науковий керівник
к.е.н., доц. Фурса Т.П.
ІФННІМ THEY

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ФІСКАЛЬНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Однією з сучасних проблем податкової системи є неефективна й надмірно витратна для держави й бізнесу система адміністрування податків і зборів, вирішення якої дозволить підвищити ефективність адміністрування податків. Проблему можливо вирішувати різними шляхами, але, для вирішення стратегічного напрямку підвищення ефективності адміністрування податків необхідним є використання позитивного зарубіжного досвіду податкового адміністрування.

Питання застосування зарубіжного досвіду при побудові вітчизняної системи податкового адміністрування висвітлені в численних публікаціях відомих вітчизняних науковців, зокрема В. Андрущенко, З. Варналій, О.

Василик, О. Данілова, М. Карлін, Л. Попова, А. Соколовська, С. Терещенко, В. Федосов, Н. Ткаченко та інші.

Якщо розглядати міжнародний досвід податкового адміністрування та оцінювати можливість його застосування у вітчизняній практиці значне місце посідають системи податкового адміністрування США і Канади. Це зумовлено тим, що США і Канада є високо розвинутими федеративними країнами, в яких місцеві органи влади мають традиційно високий рівень автономії в управлінні місцевими справами.

Слід зазначити податкова система США складається із трьох рівнів, що відповідають рівням державної влади [1]:

- вищого (федеральний рівень) — встановлення та збір федеральних податків, адміністрування яких регулюється федеральними законами, надходження від цих податків зараховуються до федерального бюджету;

- середнього (рівень штатів) — встановлення та збір місцевих податків, адміністрування яких регулюється законами штатів, надходження зараховуються до бюджетів штатів;

- нижчого (нижчий рівень територіального управління — муніципалітети, округи тощо) — збір податків, що запроваджуються органами місцевого самоврядування, надходження зараховуються до місцевих бюджетів.

Центральним ядром органів податкового адміністрування у США є Державна служба збирання податків та фінансового контролю США, підпорядкована Міністерству фінансів. Основним елементом в її структурі є Служба внутрішніх доходів (СВД), яка також оперативіно підпорядкована Міністерству фінансів. СВД складається із таких підрозділів: центральний апарат (на федеральному рівні), податкові служби штатів, місцеві податкові служби

При податковому реформуванні в Україні цікавим є досвід органів податкового адміністрування США в частині застосування норм пільгового оподаткування. Більшість податкових пільг у США має на меті підтримати довгострокове економічне зростання, на протигагу Україні, де податкові пільги використовуються переважно з метою вирішення певних соціальних або вузькогалузевих питань.

Податкова система Канади має трирівневу ієрархічну структуру, яка відповідає загальній моделі організації виконавчої влади (федеральний рівень, провінції, територіальні утворення та муніципалітети), та побудована на принципах податкового федералізму, що передбачає наявність значних повноважень регіональних та місцевих органів влади у сфері оподаткування[2].

Адміністрування податків у Канаді здійснюють Канадське агентство митниці та зборів, яке є підзвітним парламенту через міністра по національних доходах. Це агентство також адмініструє більшість місцевих податків, але місцеві органи влади вносять за таку послугу певну плату. В окремих провінціях адміністрування місцевих податків здійснюють регіональні органи влади (міністерство доходів певного регіону).

Аналізуючи дослідження зарубіжного досвіду адміністрування податків можна зазначити, що у порівнянні з іншими країнами світу система податкового адміністрування України є недосконалою на недопрацьованою, тому впровадження міжнародного досвіду в податкову систему України повинне сприяти більш швидшому переходу до нової, сталого та дієвої системи оподаткування. Враховуючи міжнародний досвід у вітчизняну практику повинно відбуватися шляхом підвищення ефективності системи адміністрування податків, а також забезпечити всіх учасників податкових відносин повною інформацією про сплату податків. Це сприятиме досягненню ефективного результату і призведе до посилення соціальної складової системи оподаткування.

Список використаних джерел:

1. Ткаченко Н. М. *Податкові системи країн світу та України. Облік і звітність : навч.-метод. посіб. / Н. М. Ткаченко. – К. : Алерта, 2012. – 554 с.*
2. Андрущенко В. Л. *Податкові системи зарубіжних країн / В. Л. Андрущенко, О. Д. Данілов. – К. : Комп'ютерпрес, 2009. – 240 с.* 4. *Спрощена система оподаткування/Економічна правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/columns/2015/10/30/>.*

Юлія БРУС
науковий керівник
к.е.н., доц. Синиця С.М.
ІФНІМ THEU

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Страхові компанії посідають особливе місце в процесі залучення вільних коштів населення в економіку країни. Вони здатні виконувати функції інституціональних інвесторів, мобілізуючи значну частину фінансових ресурсів юридичних і фізичних осіб та спрямовуючи їх у різні види інвестицій. За допомогою страхування можна забезпечити стимулювання інвестиційної діяльності через здійснення страхових операцій за видами страхування, що гарантують інвесторам повернення вкладених коштів, а в багатьох випадках і відшкодування не отриманого доходу через настання різних несприятливих подій, що привели до фінансових втрат. Крім того, страхування життя є важливою складовою в системі страхового та соціального захисту населення та джерелом інвестування національної економіки через свою здатність спрямовувати вільні кошти населення на їх заощадження, а не на споживання.

Дослідження питань розвитку ринку страхування вже тривалий час здійснюється вітчизняними науковцями, серед яких можна відзначити О.М.Залетова, Я.П.Шумелду, С.С.Осадця, Н.М.Внукову, Л.В.Временко, В.Д.Базилевича та інших. Проте, у даних наукових публікаціях недостатньо уваги приділено галузі страхування життя. Більшість авторів торкалися даного